

Bajok a bankjegyekkel.

— A visszautasított papírpénzek. —

(Saját tudósítónktól.) A fehérhátú bankjegyek igen nagy mennyiségben gyűlnek össze Szegeden. A közönség egy része valóságosan irtózik ezektől a bankjegyektől. Mindenki túl akar rajtuk adni. Hasonlóan vagyunk a városi pénzekkel. A fehérhátúak közül a 25 koronásokat elfogadják, de sokkal nehezebb a 200 koronások beváltása. Ezeket a pénzeket azért tartják rosszaknak, mert június 30-ára igéri beváltásukat rendes nyomású pénzjegyekre az osztrák-magyar bank.

Lehetetlenség azonban, hogy a bank ezt az ígéretet teljesítse a szétszaggatott, részben egymástól száz akadállyal elválasztott, új alakulásban lévő területen. A fehérhátú bankjegyeket június 30-ig nem fogják rendes nyomásúakra becsereélni. De vajjon mit használna, ha ez megtörténhetne is valami esoda által, ami lehetővé tenné a teljes egyesítést a német-osztrák, a cseh, a lengyel, aztán a magyar, jugoszláv és román területek mostani kormányai között, ami lehetővé tenné már most a gazdasági egyezséget, az akadálytalan közlekedést? Sokat bizony ez alig használna. Kapnánk szebb külsejű papírost a esunyább nyomtatása helyett. Aranyfödözete a szép bankjegyeknek épp oly kevéssé van, mint a csunyának. Minden pénzünk értéke leromlott. Száz korona ma körülbelül húsz frankot ér, vagyis a mi pénzünk csak husz percentsé a névértékének. S ez áll épp úgy a legszebb nyomású ezrebankóra, vagy százásra, mint a 200 koronásra, vagy a halvány színű nyomatu városi húszkoronásra.

A fehérhátú bankjegyeket, igaz, hogy a szerb megszállási területeken egyáltalában nem fogadják el tőlünk, de nem a szerb kormány rendelete miatt, hanem azért, mert a nép ott is épp olyan ellenszenvvel van irántuk, mint nálunk. A Jugoszláv Sajtóiroda közléséből jutott hozzánk az a régebbi hír, amely szerint a temesvári szerb főispán figyelmezteti a lakosságot, hogy fogadja el a fehérhátú bankokat teljes értékűeknek. A szerb kormány nem a fehérhátú bankjegyeknek, hanem egyáltalában minden osztrák-magyar papírpénznek a beözönlését szeretné meggátolni. Ezekkel a kisértékű pénzekkel magának Szerbiának a területe is el van árasztva. A mi mindenfajta papírpénzünk beözönése ellen hozta a szerb kormány legutóbb is azt a már megismételt rendeletét, hogy ezer koronánál több papírpénzt a demarkációs vonalon átvinni nem szabad.

A szerb megszállási területen egyébként szintén úgy vannak a fehérhátú bankjegyekkel, mint minálunk. A 25 koronásokat ott is sokkal szívesebben fogadják el egymástól az emberek, mint a 200 koronásokat. Ha mitőlünk csak a szebbformájú régi pénzeket vesznek el, arra nekik van módjuk. Ők válogathatnak, mert árut adnak a papirosért.

De mi magunk alább vágjuk a fát, ha egymástól sem fogadjuk el a fehérhátú bankjegyeket, főképp a 200 koronásokat. Sokan a demarkációs vonalon innen és túlra kihasználják a közönségnek ezt az irtózását a fehér bankjegyektől és 5—7 százalékos levonással váltják be régi nyomású bankjegyekre. Ezeket még szigorubban kellene büntetni, mint azokat, akik megtagadják a fehér bankok elfogadását. Szegeden már, mint egy ízben írtunk is róla, egész sereg zugbankár van, aki pénzjegyeket csereberél busás haszonnal. Kávéházakban napról-napra meg lehet figyelni a munkájukat.

Hogy a piacon mit művelnek a szegény vásárló asszonyokkal, akik fehér vagy városi bankjegyekkel akarnak fizetni, az már egye-

nesen fölháborító. Megtörténik, hogy kofák, akiktől 10—15 korona értékű (?) árut akarnak vásárolni, nem fogadják el a városi 20 koronást, azzal az ürügygel, hogy nem bírnak visszaadni. Az ilyeneket éppen olyan példásan kellene megbüntetni, mint azt a kereskedőt, akit Árvay Ferenc kihágási bíró kedden 2100 korona pénzbüntetésre ítelt egy 200 koronás bankjegy el nem fogadása miatt. Munkások, tisztviselők fizetésük legnagyobb részét fehérhátú és városi bankjegyekben kapják. Mi lenne ezekkel, ha a pénzüket egyáltalában nem fogadják el?

A város mult évi zárszámadása.

— Hatvan millió korona vagyon. —

(Saját tudósítónktól.) A városi számvivőség elkészült a mult évi zárszámadással, a melyet bemutatott a tanácsnak. A tanács jóváhagyta a zárszámadást, amelynek eredményei ezek:

A zárszámadás eredménye szerint 1918-ban az összes bevételek 25.261,477 K 54 fillért, az összes kiadások 24.889,949 K 05 fillért tettek ki. Ezzel szemben az előző év összes bevétele 31.967,711 korona, az összes kiadás pedig 31.743,643 K 26 fillér volt, tehát úgy a kiadás, mint a bevétel közel hét millió koronával haladták meg az utolsó háborús év bevételeit és kiadásait. A költségelőirányzatba fölvetett bevételek és kiadások a következőkben valósultak meg:

1918-ra előirányzott bevétel volt 8.151,111 korona, tényleg befolyt 8.500,189 korona, 349,078 koronával tehát több, mint az előirányzatban fölvetett összeg. Viszont a kiadásnál 8.151,111 korona volt csak az előirányzat, ténylegesen azonban 8.332,676 korona volt a tényleges kiadás, a deficit itt tehát körülbelül 182,000 korona.

A tényleg megvalósult és készpénzben befolyt bevételeket és kiadásokat az előirányzattal összehasonlítva, továbbá a bevételek előírása, vagyis a követelés, valamint a kiadások előírása, vagyis a tartozási rész, ugyancsak az 1918. évi költségvetési előirányzattal összehasonlítva, a következőképpen alakult: Rendes bevételt előírtak 9.753,613 koronát, költségelőirányzaton kívüli bevételt előírtak 57.027,119 koronát, hitelt előírtak 15.398,348 koronát, a bevételi összes előírás volt tehát 30.854,681 korona. A bevételi előírás az előirányzatnál ezek szerint 22.703,570 koronával kedvezőbb. Ugyanez, a kiadási összes előírásnál 19.556,201 koronával kedvezőtlenebb az előirányzatnál. A kedvezőtlenebb kiadási és a kedvezőbb bevételi eredmény különbségeként a mérleg a város javára 3.147,309 koronát tüntet föl.

Ha most tekintetbe vesszük, hogy ugyanez az 1917. évi mérlegben 749,334 korona veszteséget tüntet föl a városi pénztár kárára, az utolsó háborús év közel négy millió korona megtakarítást hozott.

A kiadásoknál jelentkező többletek fődözésére a törvényhatósági bizottság a tanács javaslatára póthitelt engedélyezett, 1918-ban a város pénztára az 1917. évi 535,000 koronával szemben 721,000 korona póthitelt vett igénybe, amelyet a befolyt többlet jövedelemből fődöztek.

1918-ban a főszámvévi jelentése szerint sikerült a pénztár állandó fizetőképességét főtartani s a város pénztára összes fizetési kötelezettségeinek mindenkor és mindenben pontosan eleget tett. A pénztár természetesen fizető képességének főtartására saját alapjaiból többször vett föl előleget. Ilyen előleggel másfél millióval tartozott a pénztár 1917. év végén, 1918-ban 5.885,000 koronát

vett föl a pénztár, úgy, hogy a mult év végén 7.412,000 korona volt az előleg tartozás. Ebből a pénztár visszafizetett 3 millió koronát, a többire hátralékban kinnlevő 10 millió kövételése volt a fődözet.

A zárszámadás 1918. évi adatainak fölsorolása után, mint minden évben, ezentul is bemutatta a számvivőség a város 1918. évi vagyommérlegének adatait. Eszerint a város tiszta vagyona 1917. év végén 56.845,887 korona, 1918. év végén pedig 60.903,395 korona volt, 4.057,508 koronával több tehát, mint az előző évben.

A mérleg szerint a város tiszta vagyona 1915-től 1917-ig csak 332,619 koronával szaporodott, három év alatt tehát még tizedrészt sem annak az összegnek, mint amennyi vagyonszaporulatot a mult esztendő mutat.

HIREK

ooo

— A Tisza rohamosan apad. A Tisza, amely abnormális áradásával nagyon ráijesztett Szeged lakosságára, most rohamosan apad. Hétfőn 6.84 méter magas volt a víz állás, amely az áradás legnagyobb fokán több volt 9 méternél, pontosan 9.16 méter. Az apadás most már bizonyára gyors lefolyású lesz. Ennélfogva az építkezési munkákhoz hamarosan lesz homok s a tiszai emberek örömeire a strandfürdő is hamarosan fölzabadul.

— A hadbiztosság rapidijásai. A kerületi hadbiztosságnál a forradalmi óta sok polgári rapidijás nő és férfi dolgozik. A hadbiztosság főnöke ötven ilyen alkalmazottnak július elsejére felmondott. Az alkalmazottak ezt a rövid határidejű felmondási sérelmesnek találták és elhatározták, hogy vagy a felmondás visszavonását, vagy pedig hat havi végkielégítést fognak követelni. A hadbiztosság a kérelmet tudomásul vette, de egyben kijelentette, hogy nincs felhatalmazása a kérés teljesítésére. Az elbocsátott alkalmazottak ekkor küldöttséget menesztettek Betrix ezredeshez, aki elé hasonló kérelemmel járultak. A városkormányzó kijelentette, hogy a kérelmet tanulmányozni fogja és ha azt jogosnak találja, a kedvező elintézés érdekében érintkezést fog keresni az illetékes hatóságokkal.

— Csak ötven igazolványt adnak ki naponta. Az ujszegedi szerb parancsnokság kedden délelőtt tudatta a városi utievélosztály vezetőjével, hogy ezentul naponként ötven utazási igazolványnál többet nem fog láttamozni. A jövőben tehát kettőzött szigorral fognak felügyelni arra, hogy csak az kapjon utlevelet, akinek feltétlen szüksége van rá.

— A Munkás-színpad az új Munkásotthon Berlini-körút 16. szám alatt lévő épületének első emeletén, 600 személy befogadására modernül berendezett színházában vasárnap, pünkösdtől első napján tartja megnyitó előadását, este fél 7 órai kezdettel Sophus Mihaelis francia írónak Forradalmi nász című 3 felvonásos színművével. — Az előadás előtt Juhász Gyula költő fog ismertető előadást tartani. — Pünkösdtől másnapján, hétfőn este 7 órai kezdettel Csiky Gergely Nagymama 3 felvonásos vígjátéka kerül színre. — Mindkét este a közzenét Helvey Henrik karmester vezetése mellett a nemrég alakult munkászenekar együttese látja el, amelynek első nyilvános szereplése az érdeklődést teljes mértékben fokozni fogja. — A jegyek ára vígalmai adóval együtt 2 korona. A helyek számozva vannak és mivel az egyes felvonások alatt az ajtók zárva tartanak, pontos megjelenés kérik. Jegyek előre válthatók a Munkásotthon gondnokánál I. emelet, az Alkalmazotti Szakszervezetek Országos Szövetségének tit-

Győződjön meg,

hogy a legjobb szivarkahüvelyek, levélpapírok és legszebb képes levelezőlapok csakis a MÉDI SPECIALITE higienikus szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. sz. alatt kaphatók. Telefon 15—20.

Eladás úgy nagyban, valamint kicsinyben.

Francia-magyar szótárak is kaphatók.